

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLÈ, uitgever en eigenaar van dit blad.

De "Postrijder" verschijnt 's dinsdags, 's donsdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden van den uitgever, Groot Markt, n° 37-39, te Tongeren.

TONGEREN, DEN 6 APRIL 1901.

VAN ALLES WAT.

De Minister van Justitie van België komt de "Statistiek der Misdaadigheid" kenbaar te maken; men vindt er cijfers in welke belang hebben voor onze lezers.

Welke is de invloed der dronkenschap op de misdadigheid?

Onder de mannen hebben 34 ten honderd reeds veroordeeld, en 42 t. h. d. dergenen welke voor de eerste maal veroordeeld werden; kunne misdaad bedreven in staat v. n. dronkenschap, of hadden, vóór hu misdaad, eene veroordeeling gehad wegens openbare dronkenschap.

Voor de vrouwen gaan de cijfers gelukkig niet hoog: 8 1/2 p. h. voor de reeds veroordeelden en 1 1/2 t. h. voor de nooit veroordeelden.

Deze statistiek bewijst, hoe groot de macht van zedenberaad en ontwaarding is welke alcohol oplevert.

Te samen hebben 1975 mannen, welke nooit veroordeeld geweest waren, hunne eersten val te wijten aan misbruik van sterke dranken, en onder hen waren 678 niet dronken genoeg om van den rechter toe te laten te veroordelen wegens dronkenschap.

Wat moet men er uit besluiten? zegt de "Officiële Statistiek"; welke dezen toestand waarmaken. Dat de samenleving, het menscheit bedreigd is door den alcohol, niet alleen als hij het zichtbaar alcoholisme of de vergiftiging veroorzaakt heeft, niet alleen als hij den toestand van dronkenschap, welke door de wet gestraft wordt, teweeggebracht heeft, maar ook nog zelfs als hij zijne eerste uitwerking van prikkeling en opblitsing voortbrengt. Zoodat dus de werking der wet voorbehoudend moeti zijn en dat het minder dringend is den dronkard, te straffen, dan de gelegenheden van drinken, welke zoo talrijk voorkomen, te verminderen.

M. de minister de Trooz heeft beslist, dat de conferenties voor lagere onderwijzers en onderwijzeressen voortaan niet meer zullen plaats hebben eenmaal per trimester, maar driemaal per jaar. Voor de onderwijzeressen van bewaarscholen blijft het getal conferenties bepaald op twee per jaar.

De leiders — niet de lijdens. — der sociaal-gedachten, die het socialisme de godsdienst in de toekomst en dat het stelsel gemakkelijker om in te voeren is.

Maar hoe komt het dan dat tot hier toe nog geen enkel socialistische proefmings is gelukt, dat altijd het kielien in het ei is versmacht?

Hoe komt het dat er dan toch geene enkele richting, op socialistische leest geschoeid, bestaat?

Het socialisme, als stelsel der toekomst, is groot tegen den slaap!

Alreeds sociaal zulke goede vrienden van den werkmans zijn, waarom doen zij zoo weinig in zijn voordeel?

Buiten de coöperatieven is het een mager beestje. En de coöperatieven dat zijn kazen waarin de wormen zich nestelen en wier profijtjes grootendeels aan de propagande gaan! Nogmaals ten voordele der wormen, ik wil zeggen der grooten!

O ja; sociaal zijn de vrienden der kleinen. Wat al inrichtingen zouden zij niet tot stand

gebracht hebben, waren zij nu de vrienden der kleinen niet!!!

E. Vandervelde is vrijmetselaar geworden! Is dit ook uit liefde voor den werkmans? Wel de grootste vijanden der werklieden zijn wel de voorlootmansen!

HIJ IS VERREZEN.

In den vroegen morgen van den Paschada: na den dood des Zaligmakers, gingen volgens de getuigenis der Evangelisten eenige deugdzaame vrouwen, onder welke Maria Magdalena en Maria, de moeder van J. cobus, naar het graf, om het lijk des Verlossers te balsemen. Volgens het gevoelen der Kerkvaders was vóór hen de Moeder des Heeren reeds daar geweest, en had haar Zoon zich als de overwinnaar des doods aan haar vertoond. Het lijk vonden de vrouwen niet, maar Maria Magdalena werd begünstigd met de verschijning van Hem, Dien zij veel beïnd had, waarom haar veel vergeven was geworden.

In dat vroege morgen was de verrijzenis des Zaligmakers reeds te Jeruzalem bekend, want de krijgsknechten van Pilatus, die bij het graf wacht gehad hadden, waren naar de hooge priesters gegaan en hadden hun bericht van het gebeurde gegeven.

Wel verre van hierdoor getroffen te zijn, verbarlden deze in hunne boosheid en gedroeven krijgsknechten te verhalen, dat het lijk van Christus gestolen was, terwijl zij sliepen. De hooge priesters zouden zorgen, dat hun plichtverzuim geen leed wedervoer. Dat de Joden iets geloofden, wat volgens de krijgsknechten gebeurd was terwijl zij sliepen, met ons niet verbazen, al is het de ongerijmdheid zelve.

Toen de H. Vrouwen aan de Apostelen verhaalden, wat haar bij het graf gebeurd was, gingen Petrus en Joannes eveneens der waaris, en zagen ook het graf ledig en de linnen doeken op den grond liggen. Op hunne beurt deden de beide Apostelen mededeeling van hetgeen zij gezien hadden aan het vergaderd volk te Jeruzalem.

In den loop van den dag gingen twee leerlingen naar Emmaüs. Al wandelend spraken zij onopzettelijk over de vreesele gebeurtenissen der laatste dagen. Christus voegde zich op eens bij hen in eene andere gedaante, zoodat zij hem niet kenden.

Hij mengde zich in hun gesprek, vernam waarom zij zoo treurig waren, en toonde hun uit de voersprekingen der Profeten, dat Christus alles wat Hij geleden had, moest lijden, om zijne heerlijkheid in te gaan.

Op hun verzoek trad Christus met hen te Emmaüs binnen, en hier herkende zij Hem door het breken des broods, maar op hetzelfde oogenblik was Hij uit hunne oogen verdwenen.

En dezelfde dag had de Zaligmaker zich alzooverscheidene malen, levend verreezen uit den dood, vertoond.

Alleluia! Alleluia! Zoo jubelt morgen, op Paschadag, geheel het Christendom.

Alleluia! Hij is waarlijk verreezen, die dood en het overwon!

Alleluia! Hij strijdt voor zijne Kerk tegen de machten der duisternis en voert haar door alle liederen dezer wereld heen.

Alleluia! Hij zal zich eens in zijne glorie aan ons vertoonen en allen, die in Hem gelooven, zal hij verdoofd werd.

Slechts zelden verneemt men ditsoche, hij is zoudt uitonderdijng poechte klanken, maar in welk aantal dielen wordt deze taal gesproken? Dit de pruisische omgving der stad zijn bergwerkers, metsers en timmerlieden met vrouwen en kinderen verschenen, doch ook de boeren en boerinnen ontbreken niet, welke op bunne met stro gevulde maadewagens en de kleins, magere peerden naar de staad gekomen zijn en de wagens allen bij elkander hebben geplaatst, zoodat de indruk van een Zigeuner- of Tartar-kamp opvallen.

Op en onder de wagens springen de kinderen rond, welke vandaag bunne beste kleeren dragen, die zich bij de jongens tot hemd, broek en trak, bij de meisjes tot hemd, jak en eenen dikken doek over het hoofd geslagen, onder de armen doorgehaald en op den rug samengebonden, bepaalden.

Ook vele vrouwen, onder welke hoogerstaande kleeders de maatsleerz duidelijk zichtbaar zijn, loopen tussehen de wagens rond, en schreeuwen en ischeba elkander toe en geven in opgewondenheid de jeugd weigje loes.

De jaarmarkt zelf is niet tot een bepaald plaats beperkt; het schijnt alsof de geheele staad zich tot een reussichigen winkel veruormd heeft en alle beoondigheden, die handhouder of bergwerker voor hun gesin of bunne huishouding woedig hebben, zijn in lange rijen opgestapeld.

Met haastige stappen ging Kopenhagen door, het gedrang der koopers, die zich overal rond de kramen en winkels verdrongen, want daar de jaarmarkt steeds onmiddellijk na eenen betaaldag volgt, waren de kooplustigen geuoogzaam van geld, voorreide, zoodat reeds to de vroege morgeduren, de handel in volen gang was.

In het donkere gewoel om zich heen, vielen al, bijvondere typen voor in het oog en de eerste plaats de poolseche Joden in bunne lange kalfen met de lange lokken door zijden matten gedekt; vóór de oostenrijke boeren in bunne lange, witte ruwe frakken en zwarte spitse vlieden houdend, dan de russische greusoldaten, zonder wapens, met welke zij de grenzen niet overschrijden moegen, in versleten grijze mantels, gescheurde leeren en donker blauwe kops, en eindelijk die eveneens opgewapende maar smaakvol gekleeds manschappen van de oostenrijke doogende wack.

loofd hebben in den schoot zijner Heerlijkheid verreezen. Alleluia den Zone Gods, alleluia den vorreezen God en Zaligmaker, Koning en Heer in alle ewigheids!

PASCHEN.

Paschen! Paschen! Zoo werkliekt heden de vreed-keet van het Noorden tot het Zuid, van het Oosten tot het West. Paschen! Zoo roept, met vreedge en blijdschap, het verlost-menschdom, Alleluia! het groote verlossings-werk is voltrokken! Alleluia! De christen ontvoerd aan den wack, wat die zekerkert beduidt, — sinds vier duizend jaren, richtten wij in de vreedste slaverij. Een aardse vorst, — maar de prins der duisternis, de woedende satan had de kind-ten van Adam in de ijzren heelen der zonde geklonken, en ofvande op ons eene brischedwingelhandij uit. De Heer Jesus heeft ons ketens verbrijdel op ons de vriedheid geschenken der kinderen Gods. Hij heeft ons uit de slaverij verlost, en ons gemaakt tot erigenamen van den dierwerdigen God! Hij heeft ons verlost en wel ten koste van zijne leven, ten koste van zijn bloed! Hij, die in zijnen doot over het onzond-zerteriede, heeft ook op doot en graf de overwinning behaald.

Hij heeft, op dezen dag, de kleisters des doods verbroken, en is, vol leven en kracht, vol glans en heerlijkheid, te voorschijn getreden uit het graf! Hij is verreezen om niet meer te sterfven. O toedig, o eilandig menschdom, kiel in het stof, en aanbid uwen Redder, uwen Verlosser! Zing een lof-nd, den Zegelvoer der eere!

Paschen is een feestdag voor ons geloof, d-wijl de Verrijzenis des Heeren een onwed-spreklijk bewijs levert van de waarheid des geloofs en er, als het ware, het zeel met het merkteken der Godheid, op drukt.

Paschen is ook het feest der Hoop! Christus, immers, is van de dood-n opgestaan, als hoofd van het groote lichaam der Kerk. Maar, is het hoofd verreezen, dan ook zullen de ledematen eenmaal in bunnen grafloop ontwaken en glorievol zullen zijn, die in geloof en liefde veruormd bleven met hun goddelijk hoofd, verrijzen uit den dood. De Verrijzenis des Heeren is het onderpand der verheerlijking opstanding des Vie-sches, die ons staat te wachten. Paschen is daarenboven nog een dag van dankbare Liefde en ijgens den Eeuwigen Vader, die ons zieleu ewigen Zoon gegeven heeft, diens zieleu eeuwigd aanward na Hem heden opgewekt heeft van den dood-n; en jegens den Zoon, die op dit uur het groote verlossings-werk voltooit, ons Geloof bevestigd en onze Hoop verlevendigd heeft; en jegens den H. Geest, die ons, door zijne geoude, deelachtig heeft gemaakt aan de verrijzenis van den smart-vollen doot en glorierijke Verrijzenis van den nooit volrezen Verlosser en Heer!

Ja, Paschen is het feest der feestten, de dag der dagen, de plechtigheden der plechtigheden. Het is het feest in der Kerk, die al hare kost-baard-dee ten toon spreidt, en hare zoetste zangten aanstemt.

Heden is er feest in het hart, feest in het huis-gezin, feest zelfs in de natuur. Dat heden eene vreed-keet-kreten weegselmen, dat het jubel Alleluia werkliekt onder de gewelken van Gods huis, De Heer is waarlijk verreezen. Alleluia! Dit is die dag, die Heer is waarlijk gemaakt! Iaten wij ons dus aan vreedge en vroedrijgheden overgeven!

Aan al onze lezers wenschen wij een zalig Paschefeest!

Juch, Christenschaar, door blijde zaag-nen, den somber rouwton om vervangen, Gealakt om Jesus droevde doed!

Doen aan het aard uw lofzang hooren, Stem loeide in 't lied der Engelenkoren. Oe juch: de Heer is waarlijk groot!

Triomf! Hij is uit 't graf verreezen. En heeft ons Schitterend bewezen Zijn roeping, als Gods afgezand; Triomf! Hij heeft door zijn berieven Het burgerrecht ons wegg-geven, In 't eeuwig hemels vaderland.

Alleen de pruisische uniform werd in dit goete gedrang gemist, dat toen aan de grenzen eene aangelbetting lag dat twee gedarmen.

En toech was dese politie-macht in verbinding met twee dienaren der stadspolice voldoende, om dese duizende menschen in orde te houde.

Gedronken werd er ongeuofoelijk, in de herbergen, in de winkels, op de straten, aan de kramen, waar de lekkerij der volksmenigte, in het zure geleide augurken en gebreiden worsten, die een afschuwelijck gear van zich gaven, veruormd werden, gedronken werd op het kerkplein, waar zich honden menschen verzamelden, om zich zich te troopen te veruormen, wanner zij zich met bunne inkooppen weer in de misgeliege dorpen of fabrieksplaatsen naar huis bragven, gedronken werd overal.

Kopenhagen had overal bekend-der reu hoedkruik, een toeroep of een hand-werk gegroet, maar zich veruormde opgehouden; hij bereikte dun ook spoedig de rivier en bescheef zich over een loop-plank aan boord van een der hier gemerde vrachtschepen.

— Zij 't alleen, Balmach? had hij reeds van den oeter deo zich op het dek bevindenden schipper getraagd.

— Kom gerust hier! antwoordde de tregesprokene, mijne kuebts zijn naar de markt.

Hij stond thans op van het dek der kjuijt, waarop hij zijne pijp zat te rooken en kwam den bezoeker te gemoet.

Balmach had een gelaat, dat niet voor hem kon inemen. Hij had kort gekonden van een eerevoeren eveneens kort gekonden heard van dezelfde kleure, jutekonden als eenen kalfum en daarbij een ontersch gekonden neus.

Hij droeg hooge waterleuten, die hem tot over de knie reikten en eene soort van pluistruk van tweijf-lachlige kleure en een suede die aan kalme-kebrokken eugen is.

Hij sprak daisch, doch met een zeer vreed-saordig kliekend accent, dat half poolsch, half joodsch was.

— Wanneer zijt gij hier aangekomen? vroeg Kopenhagen.

— Dezen nacht.

— Is alles al in orde gemaakt?

PASCHEN.

Paschen morgen! 't Alleluia, Overbierlijk zegelied, Groete, na de toerengangen, Als een kreet van zieleverlancen 't Hoopvol Paschefeest in 't verschiet.

Alleluia! Alleluia! Morgen daagt het leven weer Jezus dat het ons veruormen, Toen hij dood aan 't Kruis zag sterfven 't ei de Heer zijn scepter weer.

Eeuwig leven, hemel leven! 't Glast ons allen in het oog, Allen die naar 't leven trachten, Die het eeuwig heil veruormen, Groeten 't leven daar onhoog.

Daar is Jezus, daar zijn de onzen, Daar 't hereseind alijd, 't Einde van het aardse vreedzen, De oorsprung van het zalig wezen, Eeuwig loon na korten strijd.

Alleluia! Alleluia! Jezus, wij staan op met U, Weg in 't graf, gemaad der zonden, Dat ons zielekrecht hebt omwonden, 't Kried der onschuld past ons nu.

't Is slechten tijd. — De wereld is toch zoo slecht.

Dese twee spraken hoor ik dagelijks berhalen, hier en elders. Ik vind dat beiden onwaar of over-draer a zijn.

Is het nu slechter tijd? Mij geheuen zocht zich uit over 60 jaar, en ik moet bekennen, dat er nog nooit zulke algemeene wcl-staan was, dat er nimmer zulke weelde onder-der volk heersechte, dat er nimmer zulke een pracht-voorloop werd gevierd als hedenadage.

De dagloners, de werklieken zijn veel gebuist-er als over eene halve eeuw; zij zijn beier schooneer en beteren huist-ard; zij zijn veel beteer geuoed en bunne kleed-deracht is ook vol-dender.

Het was ook drakkelijk om zien in mijne kinder-jaren, in welke elende, en welke zwarte armoede de schamelde werkmans gedompeld was.

Seldert zijn de dagloners geresen en gekom-men, dat zij nu het dubbel en het drievoudig zijn van over 50 jaar.

Paus Leo XIII heeft zijne stem verheuen en geresed dat de werkmans ook zijne deel moest hebben in den heerscheden wclstand, dat dezelfde onverdiende ellende moest ophouden.

In alle landen, en wel samelijk in ons klein België, zijn er allerlei wetten gestemd om het vol van den werkmans te veruormen.

Wat een zondige vreedge beslijt is, dat er in steden en dorpen zondige vreedge drankhuizen zijn, open-gehoudeu en in wrelde verkerend door den over-dloed der ingepreuten.

Hedenadage is de burgerij tot eeneu graad van wclstand gekomen, uitscheidende door den leef-trant in de pracht, bij zoo verre dat de kapitalis-tien er niet aan kunnen.

In alle steden en dorpen trift men familie-n aan, die door den handel of de nijverheid tot rijdom gestegen zijn, en de gelamscht der hooge klassen vermeerderd hebben.

Men mag het getuigen dat de rijken, de mach-tigen, de rieden vreedge het voorbeeld geven om de zoete pracht te bestrijden, die de samenleving bedrigit.

Goed lezer, als wij alles wel inzien, moeten wij toch bekennen dat geen slechten tijd is, maar dat iedereen klagt, dat is waar.

Indien iedereen leide, het aanleide volgens zijn gewis, volgens zijne staat, niemand zou in be-nepen to stand verkeren, het klagen zou geen redden hebben van bestaan.

Maar ik wil breder leven en meer verreezen bij het veruorm, en zoo komt het dat elk moeite heeft om zijne schulden te voldoen.

Zijn leven doorbrengen met een benepen hart

— Ja, zegde Balmach en overhandigde Kopenhagen een smerig stik papier, dat met een aantal joodsche letters bedekt was.

Kopenhagen maakte er, na het overzien te hebben, een teeken op, en gaf het toen aan Balmach terug.

— Pijst zal u de rekening betalen. Is hij al hier geweest?

en eene onvoorzienne heers om de glorie van de wereld te vieren, welke misuoigheid!

Ten slotte mogen wij zeggen dat wij in ongehoerde pracht en weelde leven en dat hi tot u geen slechte tijd is.

2° De wereld is slecht, de bedorvenheid is groot, de goddeloosheid voort de stal; dat hoort men dagelijks, en ik geloof dat het hedenadage toch zoo slecht niet is rondom ons.

Het kristendom heeft het heidendom en de barbaarscheid uitgeroid en het aanschijn der arde veruormd, ja; maar niet van reu tot eenu boe het ging en stond met de zedelijkheid en den gods-diustien der volkeren: De H. Kerk heeft hare geloofsendelingen alom den fakkel van licht en beschaving doeh plantend, doch zij heeft insden den kop van het heisch serpent niet kunnen verpliet-teren.

De kristene beschaving heeft langzaamheid veld gekonden en is nu tot haar toppunt van luister gekonden. De katholieke kerk heeft te kampen gehad met scheuringen en veruormingen in de verloopene eeuw. Zij is immer na het onader met nieuwen luister opgetreede, en heeft in kalme haar grootsch werk voortgezet.

De bedorvenheid in de vorige eeuw was zoo groot, dat wij er nu geen gedachte van hebben; de bedorvenheid is nu tot een goet gewag van en loont het ons klar en duidlijk.

De hoogmoed en de ontucht hebben Luther het protestantismus doen prediken. Het zedeloos gedrag en de ontucht van Hendrik VIII hebben Engeland van de kerk afgescheurd. De XVIIIe eeuw wilde de goddeloosheid en de zedeloosheid vereren, en zij werd versmacht in een bloedbad.

Hedenadage woedt de goddeloosheid nog onder de geleide van de vrijmetselarij, 't is waar, doch de zalige invloed der Kerk kan haar zegeriever het hoofd bieden, en de logiesomnoot tot bunne dookere krochten veruormen.

Nog nooit heeft de gerstelijckheid zoveel werken ingericht als hedenadage en allen gelukken naar verlangen: werken van godvruchtigheid, werken van liefdadigheid zijn talloos in het land, en gedurig nog worden er nieuwe tot stand gebracht.

Ziet de scholen van allen rang en graad, ziet de wezenhuizen, de ouderlingen-geschiedten, de hospita-len, enz., enz., daar trift gij de bestierende hand der gerstelijckheid.

De goddelijke diensten in onze kerken worden druk bruygvoerd, is er bleevaart of processie, de geloovigen warden die bij in volle getelender is er trift met algemeene commuie, de godvruchtige personen nemen er bij honderden deel aan.

Wij bejamen het, 't is waar, dat er zelfs tot in de grinsche dorpen toe, lieden gevonden worden die durven de goede werken dwaarbouwen, de godvruchtigheid en de deugd bekibbelen, het onkruid zaaien in den akker des Heeren, maar zij vermogen niet.

Wij zien met hartzeer dat het ongelukkig Frankrijk zijne eem redmiddel veruormt, dat het deo involv-d der zalige wet van Christus weigert, dat het de vrijmetselarij laat zegeriever over de gerstelijckheid, dat het de kloosterlingen om bunne wedelidige invloed op de maatschappij, veruormt, moede maakt en veruormt.

Maar het goede dat de kloosterlinge daar nu goed van kunnen veruormen, dat zullen zij in andere landen of werelddelen gaan doen. Dat land moet nog lager dalen, het moet nog meer de druk-moede Gods gevoelen, en dan zal het, mach-te-loos geworden en in nood veruormde, de Hellige Kerk ter hulpe roepen om met zijne pinuen op te staan.

De zon gaat onder om in andere gewesten licht en warmte uit te stralen, en te groeteu u leven te veruormen. En als ik den loop der zon volg, zie ik in alle werelddelen, dat het kristen geloof, dat de katholieke kerk er groeit en bloeit tot heil en wclzijn der bevolking. Maar in ons gelidde België, in ons kristen Vlaanderen en Limburg, is het geloof, de godvruchtigheid, de zedelijkheid, het schitterende van sl.

Neen, het gaat zoo slecht niet, de bedorvenheid was eerlijds groeter dan nu, en de werken van godsdienstigheid waren geroger.

M. GIJLEN,

onze achtbare volksvergeuoerwoordig, zal op donderdag 11 APRIL,

dag der voor, in het lokaal der Land- en Tuinbouwmaatschappijen, in het Koffiehuus

over de loopplank terug naar den oeter en Rakowski medelde hem haastig:

— Peiser is giids. Hij is zooveer met zijne dochter gekomen en aan de brug uit het rijtuig gegaan.

— Het is goed, antwoordde Kopenhagen, ik zal hem opzoeken. En gij blijft hem volgen. Tegeu den avond ontmoet ik u dan wel gier. Denk er voor al aan te ontziet u om te gesezelle, die wij zelf, te zeggen of te herhalen, dat zijne geveuen moeten uitvoeren, die niet van zegen te den hondenkop vooruormt zijn.

Kopenhagen's gezicht hiepver weer door het gedrang tot aan der thans overuorde berbergen, du deed Peiser te vragen. Hij werd in eene achterkamer geleid, waar hij den geseche veld in het gesechapp zijner dochter en twee hem onbekende poolseche joden.

— Wie is de man, aan wien bij zijne dochter wil geven?

— Meyer Alrow, uit Lodz.

— Is het iemand van uwe of onze kennis?

Abonnement: Drie maal per week 60 krans per jaar. Twee " 35 " Een " 25 " Een blad afzonderlijk 10 centimes. De abonneemeten zijn vooraf betaalbaar. Aankondigingen 1.25 cent per driekreg. Reclames, voorzissen en andere artikelen vooraan of binnen in het blad: fr. den drukregel.

GEMEENTERAAD van Tongeren.

Zitting van zaterdag 5de Maart 1901.

Tegeuoerdig: MM. MYERS, burgemeester, DELVOIX, DE NUYEN, schepeten; DEKZERS, JACOBS, MOYAT, SCHAETEN, VANDER BOSCH, VAN VINCKENOT en VONCKEN, leden.

1° Wijziging aan het reglement van het stadsheiu.

2° Voorgeslede wijziging wclt veruormt met gelukheid van stemmen (8 tegen 3).

3° Buurtegen 35 en 37. Vraag tot aankoop door het Bureau van Wcldegenheid van 2000 m².

4° Raad besluit een overuorm-n in te stellen.

5° H. Sacramentwclt, N° 33, iinge da; werklieken van M. Corot.

6° Tei eene voorgeslede zitting veruormen.

7° Sacramentwclt luegt den sigonum van M. Motars.

Aangenomen. Dees wclt, wclt afgeslede. — Goed-geslede.

8° Wclten der schoolen, enz. — Afgeslede. — Goed-geslede.

9° Maatschappij van openbare gezondeu. — Vraag om subsidie voor de propogande tegen de loepsting. De raad veruormt een subsidie van 50 franken.

10° Vraag om veruorming van de buercoeten der weg op de Veldt Veruormen.

11° Wcldegenheid van veruorming van 1 Franke.

12° Wapening der wcldegenheid afgeuorming der bepo-lingen en vooruormen van het contract vcl kibbeldig. De raad stelt voor het contract te veruormen.

13° Reingens der mariken. — Goed-geslede.

14° Raad besluit een overuorm-n van 1 Franke.

15° Feestcomitell. — Inrichting dcl booming. Tot eene volgende zitting veruormen.

16° Burgelijckheid. — Hoopvol van sligheit. Al, Genuig advies.

17° Wcldegenheid van de Begroeping van 1900. — Overuorming der crediten. — Goed-geslede.

18° Wcldegenheid van de Begroeping van 1900. — Genuig advies.

19° Wcldegenheid van de Begroeping van 1900. — Genuig advies.

20° Wcldegenheid van de Begroeping van 1900. — Genuig advies.

21° Wcldegenheid van de Begroeping van 1900. — Genuig advies.

22° Wcldegenheid van de Begroeping van 1900. — Genuig advies.

23° Wcldegenheid van de Begroeping van 1900. — Genuig advies.

24° Wcldegenheid van de Begroeping van 1900. — Genuig advies.

25° Wcldegenheid van de Begroeping van 1900. — Genuig advies.

26° Wcldegenheid van de Begroeping van 1900